

var for her, at han ikke kunde tiltræde dette Vædringsforslag i Særdeleshed af Hensyn til Brugerne; men det kan vistnok neppe have været den høitærede Ministers Mening, thi Brugerne have som saadanne aldeles ikke nogen større eller mindre Ret, hvad enten dette Vædringsforslag vedtages eller ikke. Brugerne have aldeles ingen Ret til at gaa paa Sagt efter Sangfugle og andre nyttige Dyr, selv i deres Gaarde og Haver, det vil sige, de have vel en Ret, forsaavidt de ikke have fraskrevet sig den ved Kontrakt, men man kan vel gaa ud fra den Forudsætning, at det er Noget, som altid vil ske, at den Sagtret, som kan bevares for Gieren ved Kontrakt, vil han bevare, saaledes at den Tilladelse, som her gives i Slutningen af § 11, at drebe de frede Fugle og andre Dyr, selv i Fredningstiden, i Gaarde og Haver, ikke vil komme Brugerne, men kun Gierne tilgode, saa jeg ikke tror, at den høitærede Minister i alt Fald af den Grund kan modsætte sig det omtalte Forslag. Jeg vil ligeoverfor den ærede Ordfører bemærke, at det ikke er noget Nyt, som Landstinget har søgt at indføre, og som jeg nu igjen vil opfordre det høie Thing til at vedtage, thi akkurat den samme Bestemmelse, som jeg her har foreslaet, findes paa et enkelt Punkt, nemlig paa Muldvarpene nær i Fredningsloven af 30te Januar 1861.

Indenrigsministeren: Jeg har ikke modsat mig det Forslag, om hvilket det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, talte, men jeg har kun jagt, at jeg ikke kunde tiltræde det, at jeg ikke kunde tiltræde det ærede Thing at vedtage det. — Der foreligger ikke nogen Anledning for mig til at komme tilbage til de Forslag, der sidst forelaa, idet jeg kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører i den Henseende har udtalt, og idet jeg skal minde om, at jeg, inden det Spørgsmaal kom til Afgjørelse, hvorvidt Sagen igjen skulde henvises til Udvalget, havde udtalt mig om min Stilling til alle disse Vædringsforslag. Jeg finder kun Anledning til ogsaa at bringe i det ærede Things Erindring, at Forslaget under Nr. 18, som er stillet af mig, er tiltrædt af hele Udvalget, skjøndt det ikke staar

der. — Hvad de senest fremkomne Vædringsforslag angaar, kan jeg ikke have Noget imod Vædringsforslaget under Nr. 1. Den ærede Ordfører oplyste, hvad jeg bekræfter, at den Betragtning, der ligger til Grund for Forslaget, har gjort sig gjældende i Administrationen lige siden 1862, og jeg tilstaar, at jeg heller ikke kan se rettere, end at denne Bærgeret, der ikke maa forveksles med en Sagtret, næsten vilde tabe sin hele Betydning, naar det ikke skulde være Brugerne tilladt at kunne udøve den ved Andre. — De øvrige Forslag, der ere stillede, sigte jo alle til Paataalen, og skjøndt jeg ikke kan fravige, at det efter min Overbevisning vilde være bedre at blive staaende ved den Regel, som findes i Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling, finder jeg dog, navnlig af Hensyn til de Grunde, der ere fremhævede af den ærede Ordfører, ikke nogen Anledning til ikke at slutte mig til den Overenskomst, der er truffen mellem de ærede Forslagsstillere og Udvalget, om den Ordning, der nu foreligger i Udvalgets Tillægsbetænkning. Jeg kan saameget bedre gjøre dette, som jeg ad den Betænkning mig, hvad jeg havde ønsket at opnaa ved Vædringsforslaget under Nr. 21, nemlig Muligheden af under visse Omstændigheder at kunne tilvejebringe Bevis for en begaaet Sagtforseelse. Naar den private Paataale i disse Tilfælde vedbliver, og § 35 i Forordningen af 1840 opretholdes, ser jeg mine Betænkneligheder i den Henseende snerpede, og det er i Betragtning heraf, at jeg, som anmeldt af den ærede Formand, har tilladt mig at tage mit Vædringsforslag under Nr. 21 tilbage. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det ærede Thing at vedtage de i Tillægsbetænkningen stillede Vædringsforslag. — Hvad derimod angaar det Vædringsforslag til § 6, som er stillet af 15 Medlemmer, maa jeg, uden forøvrigt at ville indlade mig paa Spørgsmaalet om Privilegium eller Ikte-Privilegium til Myndefagt, sige, at det forekommer mig, at den Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde, nemlig, at det i de allerfleste Tilfælde vilde være en Umulighed eller dog ialfald en Arimelighed at forlange, at der skal foregaa Opmaalinger og vidtløftige Undersøgelser for